

Yin, yang och motsatserna i konsten

Björn Krestesen, Sollefteå konstförening

Djupt jordrött, ultramarin och så en ljus, ärggrön färgton, som lyfter och ger motivet ett drag av andlighet, dominerar i Björn Krestesens utställning i Konstföreningens regi och lokaler i Sollefteå. Han är en skicklig målare som gärna använder sin pensel på ett både djärvt utmanande och lätt lustfyllt sätt.

De stora, orientaliska mattorna från morföräldrarnas högborgerliga hem finns med i flera variationer. De har ett detaljrikt mönster, invecklat och säkert mycket svårt att återge. Även de släta guldvita soppterrinerna i finaste porslin återkommer i flera målningar och lyser upp i de annars så dunkla rummen. Som kontrast till all denna tunga men utsökta elegans hänger en serie akvareller på en alldeles egen vägg i utställningen. Det ser ut som reseminnen från Kreta och Thailand, till synes skissade med lätt hand, så där helt i förbifarten, men säkert även de utförda med största möjliga medvetenhet.

Björn Krestesen var en av initiativtagarna till evenemangen på Holms Lantbruk i Björnkåbruk, Sollefteå, som var ett återkommande inslag varje sommar i kanske tio års tid. Där fick man, som publik, vara med om både nykoreograferad balett och biffiga boxningsmatcher. Och hela föreställningen igenom kände man genom trägolvet den fuktiga värmen från de stora korna och hörde deras sävliga idisslande. Det låg som en bordunton under alla de häftiga och minnesvärda scenframträdandena.

De åren visade Björn Krestesen även upp sin japanska trädgårdskonst, kare sansui=torrt landskap, i byn Häggbrännan strax intill. Vågformade krattningar i det vita gruset och några få, väl valda upprättstående klippblock, som blickpunkt, gjorde det till en väldigt rofylld och spännande upplevelse. En lika vacker japansk trädgård har Björn Krestesen skapat på blodgivarnas innergård på Karolinska sjukhuset i Solna. Det märks att han, förutom skådespelare, har ett förflutet som scenograf, att rummet och människans relation till det har stor betydelse för honom.

Längre och återkommande resor till Japan, Spanien, Latinamerika, Marocko och Thailand har satt starka avtryck i Björn Krestesens konst. Ett tag var det tjurfäktningar med stora, svarta djur som rörde sig på ett tungt men ändå lätt och uttrycksfullt sätt och nästan orörliga, stirrande och något övergödda sumobrottare med svarta hårknutar och höftskynken som återkom i en svit akvareller. Liksom de rituella skålarna med inspiration från Mexiko återfanns de också i flera litografier och etsningar.

Det var då han började använda djuprött och ultramarinblått, som ett slags igenkännbara signalfärger, skriver förläggaren Ingmar Simonsson i boken om Björn Krestesen, som påpassligt nog finns till försäljning under utställningen i Sollefteå.

Tillägget i oljemålningarna under senare år och på denna utställning är de blodiga, flådda djurkropparna, som hänger framför mattornas snirkliga mönster, de vita, små porslinsdockorna med ljusgröna byggkonstruktioner framför sig, skärvorna med koboltdekor och all denna frodig grönska som ser ut att ta över alltmer i motiven, så långt bort man kan komma från de torra landskapets estetik.

Det är i allra högsta grad yin och yang, ytterligheterna i österländsk filosofisk mening, som råder i universum och i Björn Krestesens konstvärld.

Text: Karin Lundqvist
Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2016-10-05